

"אל תהי צדיק הרבה" כפי שכתב אהרן

אל תהי צדיק הרבה

פעם אחת התארח הרה"צ הר' מנחם נחום מטשערנוביל אצל מורנו הבעל שם טוב בקרעטשמע [אכסניה] שלו, טרם שנתגלה. הרה"צ ר' מנחם נחום בהיותו אברך היה דרשן מוכיח, היינו שהלך רגלי מעיירה לעיירה לדרוש ולהוכיח את בני ישראל.

כאשר ישבו אל השולחן לסעוד סעודת שבת קודש כיבדו את האורח לשבת בראש השולחן, וכ"ק מורנו זוגתו הרבנית ישבו בצד השולחן. עמו נהג באופן אחר, בקירוב ובהתגלות מעט מזעיר.

בעת הסעודה ביטל הבעל שם טוב את הרה"צ ר' מנחם נחום ומשך את כובעו מצד לצד, והזופיצע של הר' מנחם נחום נעשה מבד צמר גפן, שלא היה מן העשירים אז לתפור בגד של משי, ומשך אותה כ"ק הבעל שם טוב פעם בימין ופעם בשמאל.

ותאמר הרבנית: מה לך לאורח שלנו? ויאמר כ"ק מורנו לזוגתו הרבנית: אין את יודעת איך הוא? הוא רוצה לקחת את כל הגן עדן לעצמו!

אחר כל זה בירך אותו שבניו ונכדיו יהיו לבושים זופיצעס של משי, ויסעו במרכבה של זהב.

רשימות דברים ד, עמי ל

מהבעל שם טוב, פירוש "חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך": והעניין כי "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", רוצה לומר שיהיה בטוב ההוא אשר יעשה מבלי שום פניה וחסא, זה אי אפשר. וביאר, כי כשיעשה טוב בלי שום דבר רע מתגרה בו יצר הרע. מה שאין כן כשרואה היצה"ר שיש בו חלק יצה"ר מניחו והולך לו, ואז נגמר הדבר ויעשה לשמה אחר כך.

וזה שכתובי: "ישראל גנבים הם", כי צריך לגנוב דעת היצה"ר בכל דבר מצוה. וזה שכתוב: "חשבתי דרכי", רוצה לומר - בכל דבר מצוה או קדושה בתחלה חשבתי דרכי להנאת הגשמי, ואחר כך "ואשיבה רגלי אל עדותיך", רוצה לומר "רגלי" - הרגל שהורגל אצלי שלא לשמה, אז עשיתי לשמה.

כפי שכתב אהרן סימן קמ"א